

for, at Præsten vil blive valgt ikke af dem, der have den største Interesse for og staa i levende Forhold til Kirken, men at Valget i mange Tilfælde vil ske imod disses Ønske; hvis Loven om Menighedsraad bliver vedtagen, vil jeg derfor ganske særlig ønske baade dette og det næste Forslag vedtaget. Imidlertid mener jeg tillige, at det ganske uanset, om Loven om Menighedsraad gaar igennem eller ej, vil være ønskeligt at give den her foreslaaede lettere Adgang til Brug af Kirkerne for saadanne Menighedsmedlemmer, der have løst Sognebaand til en anden Præst end den, der er deres egen Sognepræst, og ogsaa som den næste Lov forudsætter, for at give Adgang til Kirkerne for Valgmenigheder; til Forskel fra det ærede Medlem for Væring er jeg i øvrigt af den Mening, at det er ønskeligt derved ikke blot at gøre det lettere at skille sig fra Sognemenigheden, men tillige at gøre det lettere i Fremtiden, naar det, der har tvunget et Menighedsmedlem ud af sin Sognekirke, falder bort, da at gaa tilbage til Sognemenigheden. Jeg kan altsaa anbefale dette Lovforslag, særlig hvis Loven om Menighedsraad bliver vedtagen, men jeg vil ved Siden deraf, ligesom det ærede Medlem for Væring (Holm) ganske vist ønske, at denne Lov ogsaa kunde vedtages, selv om Forslaget om Menighedsraad ikke bliver til Lov. Det er jo et lidt forskelligt Standpunkt, vi have til dette, idet det ærede Medlem overhovedet er imod eller dog ikke ønsker tvungne Menighedsraad indførte. Det har jeg derimod ikke noget imod, jeg er blot imod, at de indføres i den Form, som Loven sandsynligvis vil faa, naar den forlader Folketinget. Om end af forskellige Grunde, ere vi dog enige om, at det gerne, selv om man ikke faar en Lov om Menighedsraad, skulde være muligt for Regeringen at gennemføre Loven om den lettere Adgang til Brugen af Kirkerne, og de Forslag, vi have stillet i Forening, gaa alle ud derpaa. De andre Forslag, som jeg er Medforslagsstiller til, har det ærede Medlem tilstrækkelig motiveret, og jeg skal da, idet jeg slutter mig til hans Motivering af dem, anbefale ogsaa disse Ændringer.

Ingvard Jensen: Jeg fremkom med nogle Udtalelser ved første Behandling af dette Lovforslag angaaende § 9. Jeg havde jo ventet, at det ærede Udvalg havde taget noget Hensyn til disse Bemærkninger, da jeg mente, at det var nødvendigt at gøre nogle Forandringer i Affattelsen af denne

Paragraf. Det har Udvalget jo ogsaa gjort, men jeg fandt ikke, at den Ændring, Udvalget havde gjort, var fyldestgørende. Imidlertid har jeg jo nu hørt den ærede Ordfører og derefter forstaaer jeg, at vor Opfattelse af dette Forhold i Virkeligheden er den samme, saa at vi ere fuldt ud enige om at faa dette Forhold ordnet saaledes, at Kirkebetjentene blive fri for saadanne ekstraordinære Tjenester, som dem, hvorom der her er Tale, det vil sige fri for *Forpligtelsen* til at udføre saadanne, det er det, der for mig er Hovedsagen. For saa vidt Kirkebetjenten baade har Lyst og Kræfter til at tjene Befolkningen ved at gøre Tjeneste i Kirken, bør der selvfølgelig ikke lægges Hindringer i Vejen derfor, men det er jo en hel anden Sag, hvis det efter Loven paalægges ham som en Pligt, der i mange Tilfælde vil blive en byrdefuld og besværlig Pligt. De Ændringer, jeg har foreslaaet, ere følgende: I første Stykke udeladet: „ved Sognets egne Præster“. Jeg har nemlig knyttet mine Ændringer saa nøje til Forslaget, som det har været mig muligt. Naar jeg har stillet Forslag om at lade disse Ord udgaa, er det, fordi det kunde forstaaes saaledes, at Kirkebetjenten ikke en Gang var forpligtet til at være til Stede ved den ordinære Gudstjeneste i Kirken, naar denne forrettedes af en anden Præst. Jeg ved ikke, om det er saaledes, men efter min Maade at læse paa, kunde Ordene opfattes saaledes. Men det kan da ikke være Meningen. Naar Kirkebetjenten er knyttet til Kirken, er det selvfølgelig, at han ogsaa skal være til Stede ved de ordinære Gudstjenester uden Hensyn til, hvem der forretter disse, Sognets Præst eller en anden. Men er Forslagets Mening den, at der ikke skal tages Hensyn dertil, kan min Ændring meget godt bortfalde. — Med Hensyn til det andet Stykke, som jeg har foreslaaet ændret saaledes: „Naar Kirken ellers benyttes af Sognets egne Præster eller af andre dertil berettigede, har Kirkens Betjente Ret; men ingen Forpligtelse til at forrette Tjenesten“, har jeg ladet Ordet Ret blive staaende, saaledes som det ogsaa findes i Forslaget, men har ikke dermed forbundet den Tanke, at han skulde være eneberettiget til at forrette Tjenesten, naar han vilde. Det er en Selvfølge, at uden for den ordinære Gudstjeneste har han ingen Forpligtelse efter mit Forslag og har heller ikke nogen Ret til at kræve at forrette Tjenesten. Forholdet er jo fuldstændig frit. Hvad der er anført i Lovforslagets 2det Stykke